І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 5, 1965 No. 42. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 4-го березня 1965 р.

В АМЕРИЦІ

КОНҐРЕС УХВАЛИВ ПРОЄКТ ДОПОМОГИ АППАЛАЧСЬКОМУ РАЙОНОВІ в сумі $1 100 000 000, і законопроєкт переслано до підпису президента Джансона. 3-го березня Палата Репрезентантів більшістю 247-ох голосів до 165-ох схвалила без жадної зміни той законопроєкт, який давніше ухвалив Сенат. „За" голосували 232 демократи і 25 республіканців, а проти були 109 республіканців і 56 демократів. За схвалені гроші будуватимуть автостради в стейтах, що лежать в Аппалачських горах, відновлювати копальні, будувати шкільні будинки, центри здоров'я та використовувати дерев'яний матеріял в лісах. Програма зможе негайно діяти, як тільки її підпише Президент, — так заявив голова Комітету Плянування Джан Л. Свіні.

КАНАДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЛЕСТЕР Б. ПІРСОН ЗА РЕФОРМУ КОНСТИТУЦІЇ, щоб скасувати той пункт в законі із 1876-го року, який говорить про те, що британський парлямент має затверджувати всі поправки до конституції, які схвалить канадійський парлямент. Пірсон заявив, що це є пониження для Канади і неприємністю для Британії, і жадна інша країна, член британського Коммонвелту, не має такого пункту в своїй конституції. Пірсон пропонує Палаті Громад, щоб Федеральний Уряд разом із Провінційними урядами змінили Канадійську Конституцію, викинувши з неї цей пункт про залежність від англійського Парляменту.

АФП - КІО ГАДАЮТЬ ПРИПИНИТИ ДОПОМОГУ МІЖНАРОДНІЙ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК, як заявив голова Американської Федерації Праці - Конгресу Індустрійних Організацій Джордж Міні, який є і містоголовою Федерації в Парижі. Міні сказав на пресовій конференції, що АФП - КІО річно дає Міжнародній Федерації більше, як мільйон долярів. Ця Федерація об'єднує 59000 000 робітників в 76-ох державах, але її провід внаслідок бюрократичних метод не вив'язується із своїх завдань і не здобуває впливів серед недорозвинених держав. Міні заявив, що АФП - КІО не думає припиняти членства в Міжнародній Федерації. АФП - КІО заплатили $445 000 титулом вкладок до МФПС, а $500 000 дали титулом допомоги.

СЕНАТСЬКА ПІДКОМІСІЯ ХОЧЕ УЗАКОННИТИ ТЕЛЕФОНІЧНІ ПІДСЛУХИ, щоб можна було поборювати злочини, організовані за допомогою телефонічних розмов. Сенатська Постійна Слідча Підкомісія видала звіт про організовані злочини, який є опертий на зізнаннях злочинця Джозефа М. Валячі, члена Мафії. Він розійшовся з тайною організацією Мафія, яка організує злочини на більшу скалю, і виявив багато тайн цієї злочинної банди. Сенатська Постійна Підкомісія є за те, щоб Конґрес ухвалив закон про те, що приналежність до Мафії є злочином. Одночасно президент Джансон нараджувався з головним прокуратором Ніколасом Каценбахом, його заступником Ремсі Кларком і директором Федерального Бюра Інвестиґацій Едґаром Гувером в справі успішного поборювання злочинів.

ТРЕБА П'ЯТЬОХ МІСЯЦІВ, ЩОБ ЕКОНОМІКА ЗДА ОЧУНЯЛА з того удару, який завдав їй цьогорічний страйк портових вантажників, який на півдні східнього узбережжя триває вже 8ий тиждень, а в інших східніх портах скінчився недавно. Так твердив секретар торгівлі Джан Т. Коннор на пресовій конференції, а інші урядовці Департаменту Торгівлі переговорювали в Ґелвестоні і в Маямі з провідниками Спілки Міжнародних Вантажників про нові контракти праці та про закінчення страйку на південному сході.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ І ФРАНЦІЯ погодились, що вони спільно вживатимуть всіх заходів, щоб довести до скликання міжнародної конференції у Женеві для справи Південної Азії, зокрема В'єтнаму. Речник французького уряду, міністер інформації Ален Пейрефіт заявив, що Франція стурбована, що події у В'єтнамі можуть довести до вибуху нової великої війни. Він не скривав критицизму на адресу ЗДА за бомбардування Північного В'єтнаму.

ЗБІГОВИЩЕ 19-ох КОМПАРТІЙ У МОСКВІ „ЗАСУДИЛО" Америку за її поновне бомбардування двох місцевостей у Північному В'єтнамі та, згідно з становищем уряду СССР, „зажадало" від ЗДА — відкликання з Південного В'єтнаму своїх військ. Та конференція засідає в одній віллі на передмісті Москви й окутана глибокою тайною. За коментарями західньої преси — резолюція в справі Америки й В'єтнаму була одинокою, щодо якої була однозгідність.

БРИТАНІЯ ОБМІРКОВУЄ МОЖЛИВІСТЬ ВІДКЛИКАННЯ СВОГО ВІЙСЬКА З НІМЕЧЧИНИ. Вона має тепер в Надренії 51.000 війська. Міністер оборони Деніс Гілі заявив у парляменті, що ця справа буде головним предметом нарад, коли прем'єр Гаролд Вільсон і міністер закордонних справ Майкел Стюарт поїдуть до Бонну в суботу цього тижня з дводенними відвідинами. Кошти утримання війська в Західній Німеччині зросли з 190 мільйонів дол. в мин. році до 238 мільйонів на цей рік, а Британія має труднощі з своїм платничим балянсом. Вона нарікає, що заможня Західня Німеччина не допомагає їй в цих грошових труднощах.

ІЗРАЇЛЬ, МАБУТЬ, ДІСТАНЕ ЗБРОЮ ВІД АМЕРИКИ — коментують західні газети висліди нарад американського „похідного амбасадора" Аверелла Гарримана з державними керівниками Ізраїлю. ЗДА буцім-то визнали потребу заступити Західню Німеччину, яка — під натиском збоку Єгипту — відмовилась доставити Ізраїлеві обіцяну йому зброю на суму 80 мільйонів дол. Єгипетська преса називає Гарримана „сіоністичним слугою".

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ҐАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР ЗАЯВИВ, ЩО ВІН НЕ ЗВЕРНЕ ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ довжних їй 200 мільйонів долярів, якщо Західня Німеччина не виконає обіцяної Єгиптові економічної допомоги. Водночас він заявив, що Єгипет „знайде собі рекомпенсату" за тих 200 танків, що їх Західня Німеччина обіцяла доставити Ізраїлеві.

СОВЄТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР АЛЕКСЄЙ КОСИҐІН ПРИДИВЛЯВСЯ БЕРЛІНСЬКОМУ МУРОВІ під час свого цьоготижневого перебування в Східній Німеччині. Саме тоді, коли його привезли під внутрішньо-берлінський мур — комуністична сторожа схопила одного східньо-німецького поліціянта, який невдачно пробував втекти до Західнього Берліну. Косиґін вже вернувся до Москви.

ДО КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ ПРИЇХАВ з офіційними відвідинами пакістанський президент Аюб Хан. Це перший голова держави, яка має військово-політичний союз з Америкою, який відвідує Пейпінґ. Деякі газети здогадуються, що Аюб Хан, який в цьому році має відвідати Москву і Вашингтон, говоритиме з комуно-китайськими вожаками про можливості мирної полагоди конфлікту у Південному В'єтнамі.

З УРОЧИСТОСТЕЙ ІНСТАЛЯЦІЇ КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО

На поміщеному поруч фото, що його одержано 4 березня ц.р. з Риму, представлений момент повідомлення Верховного Архиєпископа Митрополита Йосифа Сліпого, Архиєпископа Йосифа Берана і трьох східніх патріярхів про їх найменування на Кардиналів. Церемонія повідомлення відбувалася в приміщенні Конґреґації для Східніх Церков. На фото сидять (починаючи з правого боку) кардинали Йосиф Беран, Йосиф Сліпий, три східні патріярхи Максімос IV Сай з Антіохії, Мелхітського обряду, Павло Петро Меучі з Антіохії, маронітського обряду і Стефанос I Сідарус з Александрії, коптійського обряду та архиєпископ Загребу Франьо Шепер. За Кардиналом Сліпим і Бераном стоять Архиєпископ Іван Бучко (в ясній рясі) та шикаґівський єпископ Ярослав Ґабро.

Український Народний Союз збагатився новим відділом у Кемдені

Кемден, Н. Дж. — Минулої неділі 28 лютого 1965 року тут відбулися святочні, а водночас ділові збори, на яких покладено основи під новий Відділ Українського Народного Союзу в цій невеликій, але активній українській громаді.

Збори відбулись в домівці української католицької церкви св. Михаїла при участі 35 осіб а в тому 25 новоприйнятих членів УНСоюзу. Зібраних привітав організатор Відділу, Степан Гавриш, який виконує не лише функцію обласного організатора на східні стейти ЗДА, але водночас є головою великої Філядельфійської Союзової Округи, до якої належатиме також новостворений відділ.

Відкриваючи збори, Степан Гавриш привітав присутніх, а головно пароха місцевої української католицької церкви, Всч. о. А. Молодовича, голову Головної Контрольної Комісії УНСоюзу д-ра Володимира Галана та голову місцевої філії УКК інж. Миколу Ромаха.

З'ясувавши ціль зборів, запропонував вибрати президію. На внесок Івана Строчана на предсідника зборів вибрано інж. Миколу Ромаха і на секретаря мґр. Івана Бодревича. Подякувавши за вибір, інженер Ромах відчитав порядок нарад та попросив до слова обласного організатора.

В своїй промові Степан Гавриш накреслив довгий шлях, що його пройшов УНСоюз за 71-рік його існування, згадав перших піонерів ,які в невідрадних обставинах промощували шлях для молодшого покоління. Він підкреслив, що УНСоюз від початку свого існування дбає про духовий і матеріяльний добробут не лише своїх членів, але всієї української спільноти. Не зважаючи на своє 71-ліття УНСоюз зберіг свою активність і постійно росте. Новозаснований Відділ, дає доказ, що Союз не старіється і з кожним днем здобуває нові кадри для ведення дальшої конструктивної праці для своєї національної громади. Наступний промовець д-р Володимир Ґалан говорив про громадську вартість УНСоюзу в минулому і сучасному. Зокрема, як президент ЗУАДК-у поінформував присутніх про те, що якраз УНСоюз був першим фінансовим спонзором цієї харитативної установи, яка врятувала тисячі українців, яким в роках 1945-46 грозив поворот на „родіну", а згодом допомагав їм поселитися в цім краю.

На пропозицію п. Миколи Рудницького одноголосно обрано управу нового відділу УНСоюзу в такому складі: мґр. Іван Бодревич — предсідник, Іван Строчан — секретар, Ольга Мержисвська — касир. До Контрольної Комісії, на пропозицію Івана Строчана, обрані: інж. Микола Ромах — голова, Марія Федик і Микола Рудницький — члени.

Відділ одержав порядкове число 231.

В заключному слові предсідник зборів інж. Ромах подякував всім присутнім а зокрема д-рові Ґаланові і Ст. Гавришові за цінні доповіді та, як голова Філії УККА, виголосив привіт нововибраній управі і побажав їй якнайкращих успіхів у праці.

На закінчення Степан Гавриш подякував ініціяторам нового відділу (мґр. Іван Бодревич, Іван Строчан, Інж. Микола Ромах і мґр. Теофіль Бак-Бойчук) та висловив надію, що в короткому часі членство відділу не подвоїться, але й потроїться.

Він подякував Миколі Рудницькому за влаштування перекуски, яка відбулася по зборах.

Збори почато і закінчено молитвами, які провів Всч. о. Августин Молодович, парох місцевої церкви.

Пластові сеньйори переслали ґратуляції Кардиналові Сліпому

ХРИСТИНА НАВРОЦЬКА ОБРАНА ГОЛОВОЮ ПЛАСТОВИХ СЕНЬЙОРІВ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В минулу неділю, 28 лютого 1965 р., в приміщенні новонабутого Пластового Дому в Ню Йорку відбулися чергові річні збори Осередку Праці пластових сеньйорів Ню Йорку, який гуртує 112 сеньйорів. Збори відкрила дотогочасна голова Осередку, пл. сен. Христина Навроцька, а проводив ними пл. сен. Роман Рогожа; секретарював пл. сен. Корнага. На початку зборів згадано й пошановано пам'ять тих сеньйорів, що відійшли, зокрема бл. п. сен. д-ра Юрія Студинського. Про дуже різноманітну й не менш успішну працю цього найбільшого сеньйорського Осередку звітували члени управи Х. Навроцька, скарбник пл. сен. Мирон Левицький, організаційний референт пл. сен. Володимир Процик та референт збірки фондів на Пластовий Дім пл. сен. Микола Василик. Звіти виявили, що члени Осередку та поодинокі сеньйорські курені і їх стежі допомагали вдержувати пластову домівку, склали імпонуючу суму 7,570 долярів на Пластовий Дім, допомагали у появі сеньйорського органу „Слово", три з них вчили в школі св. Юра та в Школі Українознавства, веденій „Самопоміччю", опікувалися численними пластовими гуртками, куренями і новацькими з'єднаннями й вели дуже живу громадську працю на різних, часто передових, громадських постах, місцевих і центральних. На терені Осередку перебувають і беруть живу участь в праці члени 15 сеньйорських Куренів. Вісімдесят відсотків членів Осередка вповні вирівняли свої вкладки до Пласту, поза жертвенністю на інші цілі. Загальна сума зібраних вкладок досягла 1,377 долярів.

Після звітування відбулася

(Закінчення на стор. 4)

У ВАТИКАНІ ВІДБУЛИСЯ ЗУСТРІЧІ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ГРЕЦЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКОВ, В ЖЕНЕВІ ПРЕДСТАВНИК ВАТИКАНУ ВСТАНОВИВ КОНТАКТ ІЗ СВІТОВОЮ РАДОЮ ЦЕРКОВ

Рим (УПБ). — Приїзд до Риму в неділю 14 лютого ц. р. представництва від Всеправославної конференції на Родосі був дальшим виявом безпосередніх зв'язків між католицькою Церквою і Східніми не-католицькими. Першим виявом була зустріч Папи Павла УІ з Патріярхом Атенаґорасом у Єрусалимі, після якої Патріярх Атенаґорас скликав у 1962 р. Всеправославну конференцію на острові Родосі, де представництва різних Церков могли б у соборний спосіб зайнятися цією важливою справою.

Відбуті три конференції, майже паралельно з тьома сесіями Ватиканського Собору, виказували все більше зрозуміння справи церковного з'єднання. На останній соборовій сесії були вже присутні спостерігачі від Константинопольського патріярхату, які могли безпосередньо звітувати про наради Католицької Церкви.

Тепер знов предсідник і секретар Все-православної конференції привезли до Риму офіційне звідомлення про наради Східніх не-католицьких Церков.

У понеділок 15 лютого ц. р. обидва представники: Кир Мелітон, митрополит Геліополісу і Тейри, предсідник двох останніх Все-православних конференцій та Кир Хрисостомос, митрополит Мир Ликійських, секретар усіх трьох конференцій, у супроводі одного ще архимандрита та диякона, були на авдієнції в Папи Павла УІ. Згідно з рішенням останньої конференції, щоб її наради та рішення також подати до відома Римському Престолові, передали вони Папі звідомлення з цієї конференції, а крім цього ще особистий лист від Митрополита Атенаґораса.

Своє слово до Папи висловив Мелітон у грецькій мові, зазначуючи, що приїжджають вони з волі Патріярха та його Синоду, щоб передати привіт миру й любови, згадуючи великий момент зустрічі в Єрусалимі голов двох Церков.

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЗДА БОМБАРДУЮТЬ ШЛЯХИ ПОСТАЧАННЯ КОМУНІСТІВ В ЛЯОСІ

Сайґон. — З великої американської летунської бази в Дананґ в Південному В'єтнамі вилетіли в минулу середу 3 березня ц. р. 30 американських джетових бомбовиків Ф-100 і Ф-105, навантажених бомбами, і вернулись без того вантажу. Речник американських збройних сил в Південному В'єтнамі заперечив, наче б бомбардовано знову Північний В'єтнам. Тому здогадуються, що американські літаки бомбардували шляхи постачання комуністів, які йдуть так званим шляхом Го Чі Мінга з Північного В'єтнаму до Ляосу та через Ляос до південно - в'єтнамських партизанів. Американці зберігають в тайні ті свої летунські рейди над опанованою комуністами територією Ляосу, — мабуть, на просьбу ляоського уряду Суванни Фуми. Комуно-китайське радіо, повідомляючи про цей американський рейд, назвали Суванну Фуму „лакеєм американських імперіялістів". Що стосується переведеного того самого дня налету проти двох північно-в'єтнамських місцевостей, додатково повідомляють, що цей налет був надзвичайно успішний: знищено бараки, склади амуніції, кілька кораблів в порті і один док. Північно-в'єтнамське повідомлення твердило, що шість американських літаків збито, що один американський пільот вискочив з парашутом над джунґлею; північно - в'єтнамські комуністи розпочали розшуки за ним. Інші п'ять пільотів врятувалися. Ці відомості були потверджені також американцями. В останньому тижні південно - в'єтнамські збройні сили втратили 295 військовиків вбитими і 150 раненими, а 400 вояків „пропали"; вірогідно дістались в комуністичний полон. По комуністичному боці згинуло 405 вояків, 70 вояків схоплено в полон, а число ранених не відоме. Один з буддистських лідерів, який пропаґує замирення і з'єднання В'єтнаму на такій базі, що Північний В'єтнам відкликав всіх своїх вояків, старшин і аґітаторів та комісарів, а ЗДА — своє військо, — зголосив просьбу до уряду в Сайґоні, щоб йому дозволили поїхати до столиці Північного В'єтнаму Ганою на розмову з тамошніми комуністичними лідерами. Покищо такого дозволу йому не дали.

Нюарк відзначає Академією 50-річчя УСС-ів

Нюарк, Н. Дж. — Ювілейний Комітет для відзначення 50-річчя Українських Січових Стрільців влаштовує в неділю 7-го березня о 4-ій год. по полудні в авдиторії „Ірвінґтон Гай Скул", Клінтон Аве. напроти Сити Голл, в Ірвінґтоні, Н. Дж. — Святкову Академію.

В програмі Академії є такі пункти: Воякський апель комбатантських і молодечих організацій, святкова промова відомого автора стрілецьких пісень Лева Лепкого, виступ хору „Трембіта" під дир. В. Б. Будного, сольоспіви і дуети: Галина Минаїв-Андреадіс і Рая Минаїв-Благовірів та збірна рецитація молоді Пласту, СУМА та ОДУМ-у.

Фестиваль Української Культури введе глядачів у світ творчости і культу Шевченка

Ню Йорк. — Фестиваль Української Культури, який відбудеться в неділю 14 березня ц. р. у залі Музичної Академії при 30 Лафаєт Стріт, Бруклин, о год. 2 по полудні, — заступить в цьому році традиційну щорічну Академію у честь Тараса Шевченка. Ця рідкісна мистецька імпреза складатиметься з трьох частин. У першій частині буде виведений монтаж із творів Шевченка поруч із пригадкою найважливіших історичних промов та заяв, що характеризували Великого Кобзаря і його творчість та прославляли його з найширшої перспективи — значення не тільки для українського народу, але й усього людства. Таким чином будуть пригадані промови над свіжою могилою Шевченка і писання швидко після того — Куліша, поляка Хорошевського, Костомарова, Франка, Маланюка, та — вже на американському ґрунті — кол. канадійського прем'єра Джана Діфенбейкера, Джана Ф. Кеннеді і Линдона Б. Джансона.

Могутній „Заповіт", що став другим українським національним гимном, підкреслить характер тієї першої частини Фестивалю. У другій частині глядачі будуть перенесені в ту Україну, в якій та якою жив Шевченко. Це будуть „Сцени з українського життя", пера Леоніда Полтави, танки і співи, в найбільш мистецькому оформленні балетмайстра Вадима Сулими й диригента Івана Задорожного.

Виступатиме мішаний хор „Думка" у супроводі нюйоркської симфонічної оркестри. Як солісти виступатимуть відомі співаки: пп. Марія Лисогір і Андрій Добрянський. Третю частину виповнить могутня кантата „Б'ють пороги" Углицького. Цілість становитиме різнородну, глибоку змістом та вартісну і принадну для вуха і ока програму.

Квитки продаються вже тепер в нюйоркських українських книгарнях. До речі: до названої вгорі Музичної Академії в Брукліні є найдогідніший доїзд з усіх дільниць Ню Йорку підземками всіх трьох ліній.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

„ШИКАҐО ТРІБЮН" ПЕРЕПРОШУЄ

Шикаґо. — Щоденник „Шикаґо Трібюн" з 23 лютого ц. р. в інформації під фото двох нових кардиналів подав дослівно таке: „Йосиф Слипій (зліва, з Польщі і Йосиф Беран з Чехословакії) в Римі після одержання вістки про їх номінацію на кардиналів Папою Павлом УІ".

Редакція Шикаґівської „Нової Зорі" запротестувала перед редакцією названої газети проти того рода незгідних з правдою вісток про національне походження Кардинала Йосифа Сліпого і про перекручення його прізвища.

В телефонічній розмові редактора „Нової Зорі" з редактором „Шикаґо Трібюн" остання перепросила за допущену помилку і запевнила, що в дальшому подібні речі не повторяться.

ОСЕРЕДОК НТШ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВЛАШТОВУЄ ШЕВЧЕНКІВСЬКІ СХОДИНИ

Філядельфія. — Заходом Осередку Наук. Т-ва ім. Шевченка у Філядельфії відбудуться в п'ятницю, 5-го березня ц. р., в домівці Т-ва Українських Інженерів при 4814 Н. Брод. вул.прилюдні Шевченківські сходини. Доповідь на тему: „Поема „Марія" в світлі Шевченкової релігії" виголосить голова Осередку д-р Д. Богачевський. Початок сходин о год. 7:30 веч.

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ УВАН З ДОПОВІДДЮ ПРО ШЕВЧЕНКА

Ню Йорк. — Інститут Шевченкознавства при Українській Вільній Академії Наук у ЗДА, влаштовує наукове засідання, присвячене Тарасові Шевченкові з доповіддю проф. Бориса Мартоса п. н. „Громадсько-політичні ідеї Тараса Шевченка". Засідання відбудеться в суботу 6-го березня 1965 року о год. 6-ій веч. в будинку Академії: 206 Вест 100 вул., Н. Й. Цією доповіддю відкривається серія доповідей, присвячених Шевченкові. В березні місяці відбудуться ще конференції в днях 13 і 21 березня.

НОВА ПРАЦЯ ПРО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА — Й АЙРУ ОЛДРИДЖА

Вашинґтон. — Редактор Д. Корбутяк виступить з доповіддю „Тарас Шевченко і Айра Олдридж" на Шевченківській конференції НТШ й УВАН у Вашинґтоні 13 березня ц. р. На цю тему була написана мин. року автором доповіді праця англійською мовою, опублікована в негритянському журналі „Джернал оф Ніґро Едюкейшен", що його видає Говардський університет у Вашинґтоні.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ЧИМ СКРІПЛЮЮТЬ ДРУЖБУ

У фабричній їдальні, — розповідає слюсар Київської мотоциклевої фабрики 16 лютого ц. р. на сторінках газети „Молодь України", — нерідко можна зустріти старших робітників, які розпивають „московську" з учорашніми школярами. І наслідок: чимало молодих робітників стають бешкетниками та злодіями".

ЦЕ ЛИШЕ МРІЯ

„Уявіть собі, — пише 16-го лютого ц. р. в газеті „Молодь України" І. Посікан, інженер Бориславської фабрики, — що ви живете, скажімо у Львові, а дорога вам людина далеко від вас, хоч би в Луганську чи Харкові. І от одного гарного дня у двері стукає листоноша і вручає вам телеграму і . . . китицю квітів.

Як це було б гарно! На жаль, це лише мрія, — зідхає неборака.

МУЗЕЙ ПАНАСА МИРНОГО

У Полтаві відкрили музей українського письменника-клясика Панаса Мирного. Тут експоновано також деякі особисті речі письменника: стіл, за яким він писав свої повісті, рахівниця та ін.

Син письменника — Михайло Рудченко — головний консультант музею. (З „Молоді України" 19 лютого ц. р.)

„УВЕСЬ ЖАР СВОГО СЕРЦЯ"

Редактор Київського Медичного Інституту, проф. В. Братусь пише 11 лютого ц. р. в „Радянській Україні": „Усталилась у нас така традиція: студенти першокурсники і студенти випускники інституту мають скласти урочисту присягу віддати будівництву комунізму . . . ввесь жар свого серця" . . .

ОСТАННІ ЦЕНТНЕРИ М'ЯСА

Кореспондент „Радянської України" телефонує 16 лютого ц. р. з Харкова, що колгоспи Харківщини дотерміново продають державі молоко і м'ясо, а далі дослівно каже: „Колгоспи Краснокутського району віддали державі . . . останні десятки центнерів м'яса."

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Ситі і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Історичне звернення Папи

Досить прочитати уважно текст промови Папи Павла VI до української делеґації 25-го лютого 1965-го року, щоб зрозуміти відразу його історичне значення. Можна уявити собі враження тих щасливців, які слухали, як уперше прилюдно Христовий Намісник виявляв свій подив для геройства українського Митрополита - Страдника, висловлював свою пошану українському народові, стверджував своє знання української проблематики та загрівав українців до єдности, стійкости, витривалости в ім'я української Правди! Проголошений у „Свободі" продиктований телефоном з Риму зміст промови Папи Павла VI це — як зазначено там — власне тільки зміст, переданий „в записі і переказі" з італійської мови. Ото ж не є виключені деякі відхилення в подробицях від повного оригінального тексту. Проте йдеться не про окремі слова й звороти, а про цілість, про духа того звернення, про найочевиднішу настанову Святішого Отця до всіх тих, про яких він промовляв — до новонайменованого Кардинала Йосифа Сліпого, до приявних українських Владик, духовників, гурту світських громадян і в їхніх особах — до всієї української спільноти.

Папа Павло VI міг був використати ту нагоду, щоб виголосити суто релігійну промову, або, щоб обмежитися до короткого благословення в межах привичного для таких нагод церемоніялу. Однак Папа вибрав інший шлях: він виголосив велику промову - звернення із заявою глибокого признання для українського народу за його страждання, за його вірність у зберіганні прадавнього обряду, культури, та з підбадьорливими батьківськими словами — з уваги на ті жертви, труди й зусилля, що їх жадатимуть від українців грядучі події. Своє знання української проблеми Папа доказав відкликом на зустрічі з Митрополитом Андреєм Шептицьким та пригадкою, що це було саме тоді, коли на міжнародній арені йшов процес за західньо - українські землі. Особливо зворушливий і глибокий своєю істиною був заклик Папи до єдности українців.

Папа не залишив найменшого сумніву про свої найглибші симпатії для українських змагань — за національну волю, за свою віру, за свою Церкву. „Бодріться! Вгору серця, мої дорогі сини українці! Працюйте, моліться, уповайте на Бога! Господь нехай благословить Ваші зусилля, нехай сповнить Ваші бажання і надії!" Якими ще глибшими словами можна виявити свою прихильність українському народові? І якими ще сильнішими словами можна заявити власну віру в справедливість українських змагань: „Будьте сильними, відважними, хоробрими. Витривайте! Моліть Господа і будьте певні, що український нарід не тільки не загине, а навпаки, при Божій допомозі та під умілим проводом Ваших керівників переможе й затріюмфує!"

Папа Павло VI не промовляв 25-го лютого 1965-го року тільки до згаданого гурту духовних і світських українських громадян, зібраних в авдієнційній залі. Він промовляв до цілого українського народу. У своїй промові він не робив різниці між українцями такого й іншого віровизнання, — в дусі змагання до єдности всіх християн Папа Павло VI називав своїми „дорогими синами українцями" всіх українців, тих у діяспорі розпорошених і тих, що караються в умовинах злющого режиму на рідних землях. Коли безпосередньо перет тим Кардинал Йосиф Сліпий висловлював подяку Папі за прихильне ставлення до Української Церкви і Народу, то зараз після того Папа Павло VI своєю чудовою змістом і формою промовою потвердив, що в нинішньому Намісникові Христовому у Римі український нарід і його Правда мають свого величного Приятеля.

Надокучливий закордон

Стюарт Алсоп виявляє в „Сатардей Івнінґ Пост" з 13-го березня цього року, що президент Джансон був особливо схвильований, коли, вернувшись недавно з відпочинку на своїй фармі в Тексасі, вислухав низку усних звітів, які один за одним, були переліком самих прикрощів: у В'єтнамі, в Індонезії, в Єгипті, в Конго. Президент Джансон буцімто особливо виявив своє оґірчення, що його дорадники накопичують йому на столі складні проблеми, не подаючи їх розв'язки. Названий американський публіцист аналізує психологічне підложжя Президента. Мовляв, як довгорічний сенатор, він спеціялізувався в різних внутрішньоамериканських справах, зокрема військових, але ніколи не був членом Комісії для закордонних справ. Коли увагу Джана Ф. Кеннеді приковували до себе закордонні вісті, то, навпаки, президента Джансона захоплювали в першу чергу внутрішні справи Америки. Тому він заявив у своєму зверненні „Про стан Унії": „Світові справи надалі кликатимуть до нашої енерґії й відваги. Але сьогодні можемо звернути нашу посилену увагу на характер американського життя". Ось тут джерело всієї концепції-мрії про „величне суспільство".

Але, подобається це чи ні, різні закордонно - політичні справи стають настільки настирливими, що їх годі переочувати. Проте, не бувши ніколи „наставленим" на комплекс міжнародних проблем і стаючи тепер віч-на-віч з такими фактами, як відплачування Америці зневагами за те добро, що його чинила Америка Єгиптові чи Індонезії, зрозумілою є психологічна реакція Президента і бажання радше „відв'язатися" від таких країн чи таких частин світу. Однак від усього відв'язатися не можна. Кардинальною справою безпеки Америки не є В'єтнам, Ляос, Сіям чи будькотра інша країна в Азії або в Африці. Кардинальною і життьовою для Америки справою є збереження рівноваги світових сил.

Президент Кеннеді — каже Алсоп — був у кращій ситуації, коли рішуче виступив в справах Берліну і Куби, де Совєти пробували зрушити рівновагу світових сил у свою користь. Конґрес і союзники Америки одностайно підтримували Кеннеді. Сьогодні, коли за таку саму ставку йде змаг у Південному В'єтнамі — справа куди складніша, куди непопулярніша, куди трудніша: ані союзники Америки, ані Конґрес не дуже схильні схвалювати всі ті ризиковні крапки над „і", що їх ставить ситуація у В'єтнамі. Не диво, що в цій трудній ситуації Президент мусить інколи хвилюватись. А втім, Алсоп приходить до такого висновку: „Проте, залишається фактом, що коли Линдон Б. Джансон дозволить, щоб у Південній Азії прийшов гострий зворот світового балянсу сил у користь комуністів, то він не може сподіватися, що зможе вдіяти те, чого так жагуче прагне — перейти до історії, як один із наших найбільших президентів". Покищо йде бомбування Північного В'єтнаму, а не відступ з В'єтнаму.

Юрій Таркович

УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТАХ

Не знаємо, скільки точно українців викладає в американських університетах, але сподіваємося, що Асоціяція Американсько - Українських Університетських Професорів опублікує відповідні дані. Припускаємо, що є їх яких 150. Це, безперечно, великий успіх, якщо порівняти нинішню ситуацію з тією, яка була, скажімо, 15 років тому. Та, взявши під увагу кількість високих шкіл у ЗДА і наші можливості, 150 українців-професорів занадто мало: за нашими підрахунками їх могло б бути у два або й у три рази більше. Треба тільки пригадати, що тут є яких 1 500 т. зв. повних університетів і високих шкіл і яких 700 неповних, тобто звичайно дворічних, а всіх студентів начисляються понад п'ять мільйонів — найбільше у світі у відношенні до кількости населення. Совєтський Союз щодо цього стоїть на другому місці, хоч, треба признати, доганяє ЗДА, а в деяких випадках, як випуск інженерів, навіть переганяє.

Отже, чому українських професорів тільки 150, а не 300 чи й більше?

Справа пояснюється тим, що наша молодь, яка закінчує високі школи, в більшості уникає кар'єри професора. Багато наших нових емігрантів мають европейські дипломи, але в ЗДА вони мусять додатково студіювати принаймні 2-3 роки, щоб одержати американські. Для того, щоб дістати посаду професора (починати треба інструктором, потім доцентом і т. д.), у ЗДА нормально треба студіювати яких 8 років, при чому вимоги тут великі, часто-густо навіть вищі, як у деяких країнах Европи. Але все ж нашим, наприклад, адвокатам варто було б потрудитися. На жаль, вони або не відважуються починати наново, або вже мають якусь працю, звичайно мало оплачувану, і так сидять та нарікають.

Про потребу більшої кількости українців - професорів не приходиться говорити, бо певного роду офіційне американське русофільство має свій корінь також у поважній кількості професорів - росіян, які, викладаючи історію, виховали широкі кадри американської інтеліґенції в русофільському дусі.

Матеріяльне забезпечення педагогічного персоналу в ЗДА дуже добре і кращає з року на рік. Наприклад, у стейті Ню Йорк інструктор одержує $6 000 - 7 000 річно, доцент — $7 000 - 8 000, надзвичайний професор — $8 000-11 000, а звичайний професор — від $10 000 - 15 000. Це, як сказано, річна оплата, але в дійсності одержується її за яких 9 місяців. До того приходять різдвяні двотижневі вакації, семестрові вакації тощо.

Умовини праці професора: 12 академічних годин тижнево, при чому ніхто не втручається у спосіб навчання. До вище згаданої платні він додатково може заробляти, викладаючи вечорами, один чи два-рази тижнево, і також доробляти вліті, звичайно 6 тижнів. За один семестр (4 місяці) вечірнього навчання він одержує платню — яких 10% річної. Отже, доцент чи надзвичайний професор заробляє пересічно $12 000, залежно від місця і, очевидно, кваліфікації, маючи крім того в перспективі добру пенсію та інші вигоди. Навіть навчаючи літом, він все ж має 4 - 5 тижнів відпустки, не враховуючи вакацій. Зрозуміло, увесь час він мусить підвищувати свою кваліфікацію, читати, студіювати, писати.

Правда, щоб одержати працю інструктора, доцента чи професора, треба дуже багато потрудитися, виробити собі репутацію доброго й зрівноваженого викладача і позбутися почуття меншовартости, яке часом новоприбулі тут набувають.

Українці у своїй більшості добрі, солідні працівники і можуть, працюючи у високих школах, багато користи принести для України.

Високе шкільництво у ЗДА децентралізоване, і тому майже в кожному стейті інші умовини. Найкращі умовини в Ню Йорку, Каліфорнії, Конектикаті, Ню Джерзі, Вісконсіні, Вашингтоні і деяких інших. В загальному найкраща ситуація в північно - східніх стейтах, у районі Великих Озер і на Далекому Заході. Але й в інших стейтах умовини кращають з року на рік.

Не треба також забувати про середні школи — гай скули. Умовини праці учителів цих шкіл менш корисні, як у університетського професора, але далеко кращі, як у країнах Західньої Европи. І також у середній школі українець, викладаючи історію, географію чи мови, може сказати правду про Україну. У стейті Ню Йорк, як свідчать статистичні дані, немає ані одного вчителя середніх шкіл, який одержував би менше як $4 500 річно за 10 місяців праці. Понад 50% учителів середніх шкіл одержують від $6 500 до 8 500, тільки 20% — від $4 500 до 5 500, а 20% — від $5 500 до 6 500. Це звичайно молоді і такі, що мають тільки 4 роки університетської освіти. 10% учителів середніх шкіл одержують понад $8 500 річно.

Цією статтею ми хотіли б зацікавити нашу молодь, а також старших віком осіб з европейськими університетськими дипломами педагогічною працею в школах ЗДА. Вік людини не грає тут великої ролі. Навчання — це майже єдина професія в ЗДА, де 50-55, чи навіть 60-річна особа може влаштуватися так само добре, як 25-річна. Використовуймо ж ці можливості.

НІ БОРІН, НІ СІВАЛОК

Цього року колгоспи Білоруси, — признається 13 лютого ц. р. „Правда", — на початку весни одержать тільки половину потрібної кількости культиваторів, лише одну третину потрібних борін і дві третини потрібних зернових сівалок.

Треба своєчасно виконати замовленн! — гримить „Правда" на робітників промисловости.

ЧИ ВИ ЧИТАЛИ?...

— Чи ви читали?...

На жаль, на цьому слові необережний розмовник, що хотів би в сьогоднішньому товаристві повести розмову так, як у давні часи, приневолений замовкнути. А найпевніше — та фраза взагалі не злетить з його уст, щоб не викликати нею заклопотання і навіть образи гостей. Хто ж тепер читає? Хто слідкує за новими книжковими появами? Недарма наші гумористи часто повторюють улюблений жарт: „Котра книжка сьогодні найбільше в нас популярна? Очевидно, банкова!"

Докорінні зміни в побуті суспільства витиснули тавро на всьому. Телевізія, радіо, легкі комунікаційні засоби захопили увагу модерної людини, залишаючи їй мало часу навіть на сон чи на виховання дітей, а не то на читання. Навіщо ж томити очі, навіщо догадуватися, коли перед вами історія за історією, і таке їх багатство, що є для всякого смаку і на всяку потребу.

А все ж, наситившись досхочу або розчарувавшися, модерна людина інколи призадумається і затужить за книжкою, протестуючи раптом проти того, що подають їй спрепароване, обкраєне, часто інтерпретоване хибно або й без всякого глузду. Томи клясиків стоять неторкнені. Світлотінь залишається світлотінню, а слово — словом. Воно лежить на сторінці, його не вивабити й не передати фільмовим об'єктивом, його повне значення, його магію розкриє тільки об'єктивне око читача, і серце людини розгорне цей образ, огріє теплом почуттів, щоб, як писав поет, „пісня від початку до кінця зазвучала наново в серці приятеля".

Інтимне переживання, якого зазнає читач у зустрічі з доброю книжкою, це містерія, що її нікому й нічим не вдасться підмінити. Раз засмакувавши цього переживання, така людина вже байдуже, тільки дорівочно розглядатиме телевізійні чи фільмові картини, вона сама вибиратиме собі лектуру, сама переживатиме і співтворитиме з автором.

Ба, що більше, раз відкривши цю радість, стане вона найкращим пропаґатором книжки. Гуртки чи клюби приятелів книжки, що про них читаємо в пресі — доказ, що є чимало людей, які відчувають потребу гуртуватися й обмінюватися читацькими враженнями. Для них запит на початку цієї статті зрозумілий, приємний і побажаний.

І під його впливом товариська розмова, що пливе звично одним руслом про працю, про сусідів і переходить несхибно на плітки і ще більші плітки та обмови, що, наче довгий хвіст комети, тягнуть за собою непорозуміння й неприємності в родині, між приятелями, в громаді, — оця розмова набирає достойного характеру, дає приємність перевірити свої думки і враження, довідатися про щось нове, цікаве.

Заглибившись у цей новий світ, читач - піонер уже із співчуттям дивиться на тих, що не знають додаткової радости життя, що вічно виправдуються браком часу, розтринькуючи його на дрібнички, на банальні розмови. Такий читач понесе своє відкриття з собою в бюро чи в сіряву фабричних заль, як оцю нотатку, що її почепив такий читач-альтруїст на таблиці оголошень серед нудної продукційної статистики і юнійних повідомлень, щоб подати бодай окрушинки із свого пиру тим, хто не знає радости читання:

ПОЖИВА ДЛЯ ДУМКИ

Найкраща днина — сьогодні.
Найбільша думка — Бог.
Найбільша ломиголовка — життя.
Найбільша загадка — смерть.
Найкраща праця — яку любиш.
Найбільша помилка — піддатися.
Найбільша потреба — здоровий глузд.
Найбільш сміховинна перевага — гордість.
Найкраще місце — де маєш успіх.
Найбільш небезпечна людина — брехун.
Найкращий учитель — хто зробить так, що сам захочеш учитися.
Найбільше приносить клопоту — хто забагато говорить.
Найбільша втіха — свідомість виконаного обов'язку.
Найбільша і найкраща річ у світі — любов.

Ів. Смолій

НА ТЕМИ ДНЯ

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ КОМУНІСТИЧНОГО ГНОБЛЕННЯ

Цього року минає двадцять п'ять років від часу „воз'єднання" Північної Буковини.

Чверть століття буковинці живуть під „сонцем Кремлю", але й досі питання добробуту — де там добробуту! — просто насущні питання хліба та соли, культури, торгівлі, шляхів — мрій та побажання.

Особливо на селі. Большевики нібито стирають ґрані, тобто різницю між селом і містом, але село залишається злиденним. Запроваджують т. зв. нові звичаї: свято ударників, свято плотогонів, виходу на полонину і повернення з полонини, свято серпа й молота, урочисту реєстрацію шлюбу, інтернаціональні вечори, наповнені по суті русифікаторством, і всяку всячину, а сільська молодь таки тікає із села до міста, де є хоч сякі-такі умови прожитку.

Останнім часом Москва поставила нову рішучу вимогу: буковинська молодь, зокрема випускники шкіл, мусить цілими клясами йти на поля та будови. І то йти нерідко у далекі місцевості СССР — на непривітну північ та ще менш приязний далекий схід.

У Чернівецькій області і донині обмаль їдалень, голярень... Зате чимало дитячих садків, де матері, ідучи в поле, мусять залишати своїх дітей на „виховання".

Не менш характеристичний приклад: на Буковині колгоспи своїми коштами збудували понад двісті сільських клюбів, а тепер всі ці будинки потрібно переробляти. У клюбах тепло лише влітку, коли люди в полі. Взимку там так холодно, що важко всидіти.

Усе державі! — таку лиховісну вимогу Москви чують буковинці упродовж двадцяти п'яти років. Що ж має Буковина? Чверть століття злиднів, здирств, шарпання людей, матеріялістичного експериментаторства та винародовлення.

М. Скиба

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ДЕЩО ПРО НАШІ АКАДЕМІЇ

Останніми часами, головно під цю пору, чуємо нарікання на повінь усякого роду імпрез, академій, а зокрема на їх оформлення. Справа ця знайшла своє віддзеркалення на сторінках преси. Тож напередодні Шевченківських роковин належить присвятити цьому питанню більше уваги.

Академії в загальному понятті — це імпрези, котрі мають за ціль звеличати особу чи подію. Вже у зарані нашої історії праобраз таких імпрез мав свою відбитку у поминках, і саме через ті поминки, коли не було ще писаної історії, передавалося з роду в рід традицію, перекази, міркування та всякі культурні надбання. І вже у тих припорошених старовиною часах наші прадіди додержували відповідних форм як вираз пошани живих для тих, що відійшли.

На жаль, у теперішніх часах ця форма затрачується. І, мабуть, це є головною причиною нарікань.

З-правила, кожна наша академія розпочинається з півгодинним спізненням, так, наче це спізнення мало б бути мірилом поваги громадян до звеличуваної особи чи події. З хвилиною піднесення завіси якийсь несамовитий нікотинний голод опановує публіку, і кожний курець крадькома чи явно старається його заспокоїти. Цікаво, що ті самі люди сидячи годинами у чужих театрах та кінах, ніби не відчувають потреби курити.

Те саме явище зауважується відносно дітей: майже кожне з них, навіть те, котре дома грішить браком апетиту, заїдається на академії сушеною бараболею та запивається фарбованою водою, розуміється за згодою батьків.

Звичайно прийнято, що академії відкривається „вступним словом". Часто, однак, те „вступне слово" перетворюється у доповідь, переплітану реклямою інших імпрез, виборів та актуальних новинок. У висліді — академія продовжується в безконечність.

Не до виїмків належать незугарне прикрашення сцени, довжезні перерви у виступах та брак відповідної підготови виступаючих. Трапляються випадки, коли на сцену виходять у шаликах, светерах, кальошах.

І тут насувається питання: чому б не взяти зі собою на сцену ще й парасоль для зазамаркування фігури „вічного скитальця". Саме так нас бачать усі чужинці, запрошені на наші святочні імпрези. Не розуміючи мови, вони свою увагу звертають головно на музично - вокальну та хореографічну частину, а передусім на оформлення імпрези. І якраз тут ми репрезентуємо не наше багатство, не нашу тисячолітню культуру, а нашу вбогість. Чи наші діти, які виростуть у таких умовинах, будуть колись з того горді?

Порушенням цієї болючої проблеми не маємо найменшого наміру докоряти комунебудь, робимо це тільки тому, що у деяких скупченнях українців в Америці йде акція над оздоровленням таких відносин.

Роман Чорнобіль
Рочестер, Н. Й.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

СПРАВА ДОПОВІДЕЙ В НЮ ЙОРКУ

Інформація „Свободи" за 25 лютого 1965 р. „Заповіджені в Ню Йорку дві доповіді не відбулися ..." є невірна та кривдяча так для президії, як і для учасників наради українців міста Ню Йорку, що відбулася 21-го лютого 1965 в залі Сентрал Плаза в Ню Йорку.

Тому просимо згадану інформацію спростувати в такому напрямі:

1. Нарада відбувалася за вступом по 1 дол. від особи, який запрошені громадяни, вплатили і тому стали повноправними учасниками наради нарівні з ініціяторами.

2. Проф. Паливода відкрив нараду в імені ініціяторів.

3. Коли, по покликанні президії проф. Паливодою і запропонуванні президії учасником наради д-ром Бернардином, проф. Паливода відмовився перевести голосування над вибором президії, перевів таке голосування д-р П. Мірчук.

4. Після вибору президії її голова мґр. Евген Лозинський подав до вирішення учасникам наради запропонований ініціяторами порядок нарад:

а) Доповіді ред. Р. Ільницького і ред. О. Зінкевича н. т. „Зв'язки з Україною і їх значення для українського визвольного процесу"; б) „Становище КУК до контактів з Україною"; в) Заява УККА „В справі контактів з окупаційним режимом України на терені ЗДА".

Учасники наради доповнили названий порядок нарад: доповідями д-ра П. Мірчука і ред. В. Коваля на вище згадану тему, та дискусією над цілістю.

По зарядженні голосування учасники наради переважаючою більшістю голосів вирішили прийняти доповнений порядок нарад.

5. На триразове прохання голови президії мґра Лозинського ред. Ільницький не зголосився до слова, а на чергове запрошення голови президії ред. Зінкевич, забравши слово, відмовився виголошувати доповідь.

6. Ред. Ільницький не міг закривати нарад, бо він не був до того компетентний. Його не тільки не вибрано до президії, але навіть не запропоновано.

7. Приявність поліції на залі була зайвою, як це вона сама ствердила. Коли, однак її покликано, то це треба „завдячувати" ред. Р. Ільницькому, який перед тим заявив, що він покличе поліцію.

З належною пошаною
Президія Наради Українців міста Ню Йорку
Мґр Євген Лозинський — голова, Валентин Коваль — заст. голови, інж. Дмитро Ярко, — заст. голови, Володимир Левенець — секретар

АТЕЇСТИЧНІ КЛЮБИ У ПРИКАРПАТСЬКИХ СЕЛАХ ТА МІСТАХ

Останнім часом у прикарпатських селах та містах Івано-Франківської области широко організується атеїстичні клюби. Войовничі атеїсти, — інформує кореспондент „Радянської України" 12 лютого ц. р., — ведуть посилену протирелігійну пропаґанду на селах, фабриках та в навчальних закладах, особливо серед молоді.

Софія Парфанович

ЧИ ПИСАТИ НАМ ДЛЯ МОЛОДІ?

(З циклу: Голос з провінції)

Тема, про яку хочу писати — не нова. Її не раз порушувалося на сторінках нашої преси, в дискусіях на різних сходинах, по домах. Та безпосередній поштовх дав мені з'їзд письменників. І другий, що має відбутися з весною з'їзд працівників дитячої літератури ОПДЛ. Тож забажалось розгорнути тему якраз тепер, навздогін минулому з'їздові і назустріч майбутньому. Чи щоб знайти відповідь або заставити когось знайти її. Чи щоб викрити причини та зарадити злу. Бо злом воно є.

На з'їзді відбулася зустріч письменників з групою пластунок. Очевидно, не підготована, ексабруто, як то казали в школі. І може тому вислід її не дав нікому нічого: ані молоді, ані письменникам. Бо молоді було обмаль, і вона не знала, навіщо її привели. Розуміла, що на те, щоб показати їй людей, які пишуть, щоб від них одержати автографи і довідатись, що і для кого вони пишуть. Для молоді повинно було бути влаштоване читання уривків з творів, щоб вона їх прослухала і набрала апетиту, так би мовити, читати більше.

Письменники хотіли б почути голоси молоді. Довідатись, чи і що вона зрозуміла з їхніх творів, що є для неї пожадане, а що зайве. Які її улюблені автори, яке її відношення до чужої літератури, чи воліє її і чому. Такі та інші питання мали б бути порушені в заздалегідь підготованих доповідях. Ясне, що для цього треба було б цілого дня, принаймні. Коли ОПДЛ такої імпрези не підготовляло — мабуть, заскочене подіями, тобто отими „зустрічами", і саме було здезорієнтоване: прийти на з'їзд чи ні — то пора тепер підготовити щось таке на свій власний з'їзд. Дитяча література розрослася на цілому світі, і навіть у нас, так, що заслуговує на окремий з'їзд з панелями — обов'язково влаштованими молоддю, і дискусією між молоддю і письменниками.

Крайньо незадоволені були й письменники дитячої літератури. Вони опинились у темному куточку, здезорієнтовані й незорганізовані. Їхні доповіді частинно не відбулись і, поправді, не було для кого ті доповіді виголошувати. В тій порі на залі молоді не було, а з приявних письменників тільки одиниці могли б цікавитися темами.

З цього погляду краще, що з'їзд ОПДЛ не відбувся.

Але ця справа має глибше значення для нас усіх: тих, що читають і ні, і тих, що пишуть. Бо перші в більшості належать до категорії „ні", а другі не знають, що та як писати, щоб читачів переставити з категорії „ні" до категорії „так". Ми свідомі того, що ні на якому з'їзді не вдасться розв'язати цю тему, бо вона складна і її корінь — в нашому еміґраційному житті. Але з'їзд, як кожна поважна й суттєва розмова, повинен дещо вияснити, давати поштовхи і прокладати стежки в майбутнє.

І тому з цікавістю і нетерпеливістю чекаємо на з'їзд ОПДЛ. Бо справи стоять зле і вимагають негайних заходів, щоб лихові зарадити. Бо що ми помічаємо у молоді? Майже цілковиту непов'язаність з нашою культурою, майже повне відчуження від нашої літератури. Про це треба багато писати, і, поправді, не раз писалося. Та ось приклад:

Підходять, отже, пластунки до письменників і просять автографів. Сеньйорка, що привела їх, сказала одній з письменниць, яка дещо таки написала для молоді, що вони читають її книжки, вживають як шкільну та домашню лектуру. Як і інших письменників, її представили з президії. Кладучи свій підпис на книжки, вона стала випитувати дівчаток. Спершу про персонажі своїх творів. Але зразу ж помітила, що вони їм незнані. Тож переставилась від подробиць на цілість, тобто ставила питання так: чи ви читали якусь мою книжку і котру?

Виявилося, що дівчата не читали і не знають ні одної з книжок, призначених головним чином для них!

Читають їх батьки, відпочивають над ними, віднаходять подих і кольорит батьківщини, події, що відбувалися колись у минулому. І повідомляють про те письменників. Значить правду казав у своїй доповіді Б. Гошовський, що книжка, добра для молоді, мусить в першу чергу бути доброю для батьків. Так наша молодеча література знайшла інших читачів: батьків. А між автором, його книжкою і молоддю розкрилась прірва.

У дискусії я і ще дехто торкнулись цієї справи. Очевидно, часу на дискусію не було бо — все зрозуміле, бо немає ради, бо...

Бо наша молодь винародовлюється. До цього ведуть її всі чинники, з якими зустрічається вона в щоденному житті, навіть удома. Але ми розуміємо, що по одному боці можуть стояти нищівні чинники, яким ім'я чужина, але по другому мусять стояти ті, що протидіють їм: виховання у батьківському домі, в школі, в церкві. Їхній спосіб впливати на молодь і провадити її мусить вийти поза пасивне непротивлення злу, а навіть сприяння йому. І ми знаємо, що це — правдива, єдина і правильна дорога.

Чому наші батьки вміли зберегти нас від впливу чужого середовища у великих містах на батьківщині? Чому й на думку їм не приходило, що діти мають і між собою і до них самих вживати чужої мови, мови вулиці й ворога-окупанта? Головна причина, помоєму, це ненависть до того, хто накидав їм свою мову як державну, та ще й не на своїй землі, а на нашій, і цієї

(Закінчення на стор. 3-ій)

У Шикаго — Середній Південь відзначили Листопадовий Зрив

8-го листопада в авдиторії школи Пречистої Діви Марії для відзначення 46 роковин Листопадового Зриву, 22-річчя УПА, 50-річчя вимаршу УСС-ів і 20-ліття бою під Бродами 1 УД УНА — відбулась, влаштована Осередком СУМА ім. полк. І. Богуна, величка академія, на яку прибула наша громада, заповнивши вщерть залю. Прибуло також наше місцеве духовенство в особах Впр. Ігумена і пароха о. Нестора Феціци ЧСВВ і Впр. о. Себастіяна Коляра ЧСВВ, Преподобні Сестри Служебниці ПДМ, представники місцевих організацій.

Перед академією відбулась у церкві Різдва Пречистої Діви Марії панахида за полеглих борців за волю України.

Розпочинаючи академію, зібрані в залі вшанували повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою сл. п. полк. Андрія Мельника одного з визначних провідників української визвольної боротьби.

Академія проходила під гаслом „А ми тую червону калину підіймемо..." — такий напис майорів над декорацією сцени, зробленої стараннями Управи Осередку СУМА. Крім цього гасла вміщені були дати 1918, 1942, 1964 років. Сильветки стрільців, та Святоюрська Гора з твердинею нашої укр. катол. Церкви Св. Юром і, врешті, краєвид Львова — все це переносило учасників академії, особливо численно зібрану молодь, у ту країну, де 46 років тому родилась наша воля.

Святкову промову виголосив учасник визвольних змагань полк. Константин Мандзенко з Мілвокі, який звернув увагу на значення Листопадового Зриву та його позитивний вплив на розвиток державницько-соборних актів відновленої вільної Української Держави.

У мистецькій частині виступив мішаний хор „Промінь" осередку СУМА ім. М. Павлушкова, під мистецьким керівництвом проф. М. Федорова, який добре виконав пісні Сметани, Леонтовича, Стеценка, Колесси.

Потім виступив струнний ансамбль „Ліра" Осередку СУМА ім. полк. І. Богуна під музичним керівництвом проф. І. Поваличека, який виконав на вступі американський гимн а потім стрілецькі мелодії, аранжування проф. Поваличека. Коли взяти до уваги, що ансамбль складається з дітей у віці від 8 до 12 років, що ними керує сивоголовий диригент, то виступ ансамблю справив на всіх учасників імпрези незабутнє враження.

Збірна рецитація „Листопадова Академія" у виконанні СУМА і „Герої УПА" у виконанні Юного СУМА осередку ім. полк. І. Богуна, у підготовці проф. Н. Орищука, та фортепіянові точки у виконанні юних сумівок Ярослави і Дарії Папушкевич надали святові своєї гармонії і краси.

Відіграванням струнним ансамблем „Ліра" під грімкий спів усіх учасників національного гимну закінчено Академію.

Інж. М. Харів

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Відзначення Першого Листопада в Маямі, Флорида

В далекій від України Маямі відзначено 46-ліття Листопадових Роковин.

Українська громада в Маямі зібралась 22 листопада 1964 р., щоб відзначити Листопадові Роковини і вшанувати пам'ять тих героїв, які загинули у Визвольних Змаганнях.

Вранці в обох церквах: українській католицькій і українській православній відправлено малебни і панахиди по славній пам'яті Джанові Кеннеді, св. п. полковникові А. Мельникові, голові Проводу Українських Націоналістів і по всіх тих, що віддали своє життя за Україну.

О 7 год. вечора в Укр. Амер. Клюбі відбулася урочиста академія.

Пан П. Пусило голова Центрального Комітету всіх організацій і церков в Маямі привітав присутніх, подякував о. П. Олексеву за дуже змістовну промову в церкві і закликав всіх присутніх вставанням і однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять президента Дж. Кеннеді, пам'ять полковника Андрія Мельника і всіх борців, які віддали своє життя за Україну.

Хор Відділу ч. 17 ім. Олени Теліги СУА під дириґентурою пані Ольги Павлової виконав американський гимн.

Пан Петро Пусило прочитав лист від о. Хабурськог, учасника Визвольних Змагань з Торонта, який кожної зими приїжджає до Маямі. В листі о. Хабурський бажав успіхів всім виконавцям програми і вітав всіх присутніх на академії в честь Листопадового Зриву.

Доповідь про Листопадові події прочитав старшина УГА бувший УСС і учасник Визвольних Змагань Василь Подубинський.

Мета доповіді — висвітлити національно-соборницькі прагнення Галичини під час Визвольних Змагань, мета яких була Соборна Незалежна Україна, що і було доконано 22-го січня 1919 р.

Жіночий хор під диригентурою відомої співачки Ольги Павлової виконав: „Ой, у лузі червона калина", „Гей же, ставайте рядами", „Ой, видно село"", „Їхав стрілець на війноньку", „Нема в світі кращих хлопців", „Стоїть явір над водою".

Пані Ольга Павлова багато приклала сил, уміння і терпіння організуючи жіночий хор при 17 відділі СУА, за що їй вся маямська громада вдячна.

Наші союзянки-співачки своїм хором гордяться, охоче вчаться і виступають майже на всіх політично-культурних вечорах.

Шкода тільки, що молодь не підтримує їх.

Доповідь англійською мовою прочитав проф. Криса, який з'ясував, чому ми відзначаємо листопадові події 1918 року.

Доповідь була дуже цікава і змістовна. З деклямаціями виступали пані Розалія Пусило, яка з чуттям продеклямувала „Пролог" до поеми Ів. Франка „Мойсей"; і пані Марія Венгльовська гарно продеклямувала „День 1-го листопада" — Черкасенка.

Молоденькі музиканти брати Мікей виконали „Січовий марш", а діти п-ства Русинів продеклямували: син „Українець я маленький", а доночка „Українка я маленька".

Програма закінчилась співом „Ще не вмерла Україна", який виконав жіночий хор під проводом пані Павлової з співучастю всіх присутніх.

Збірку призначено на інвалідів.

О. П.

МАЛІ ДІТИ ЖЕРТВУЮТЬ 250 ДОЛЯРІВ НА УКРАЇНСЬКУ ШКОЛУ В НЮ ЙОРКУ

Дуже ми втішилися, коли почули, що хочете влаштувати для нас середню школу, так, що не треба нам буде вже за кілька літ розлучатися з тим, з чим зжилися, заприязнилися, що полюбили і що зробилося нам дорогим; не треба буде розходитися по чужих школах.

У нашій школі під Вашою щирою опікою зможемо дальше навчатися нашої релігії і української мови, яку ми дуже любимо, бо нею чуємо від батьків стільки любого: пестощів, казок, веселих і святочних пісень. Нею ж і батьки і учителі оповідають нам про світ, у якому так чарівно було жити, та який так несправедливо терпить від ворога, і ворог цей переслідує нашу релігію, яка є найкращою в світі, бо вона докладно виконує заповіт Ісуса Христа, і крім того має чудовий церковний обряд. — То ми хочемо про все те багато, багато знати.

І знаємо ми, що потрібно великої суми грошей на викінчення будови кляс, які ще не готові, і в яких власне і має міститися наша середня школа. То на це, Високопреподобні і Дорогі Отці, хочемо передати Вам гроші, які ми складали ще з першої кляси в банку Самопомочі. Я маю на книжечці дол. 101,23 і передаю цю суму крім дол. 1.23, яку лишаю, щоб не замкнули конта. Вірця має 71 дол. і дає 70. — Василько дає гроші, що тато для нього складав, це є 30 долярів. І Маріяна наша старша сестра, що тепер уже в коледжі, дає від себе 10 дол., як вираз вдячности за роки навчання у школі св. Юра.

Тато й мама додають від себе покищо 40 дол. Разом це буде 250 дол. І просимо це приняти як завдаток на меморіял нашої родини. Цей меморіял за Божою поміччю надіємося сплатити протягом двох літ.

Бажаємо Вам щедрої Божої помочі, і молимося, щоб усі ми учні школи св. Юра і її нової середньої школи, вийшли з неї добрими і мудрими, щоб батьки і учителі наші тішилися нами, а Господь благословив нас на життя, Йому на славу і нам на радість, щоб ввесь український нарід тут в Америці і там на рідній землі гордився нами і щоб ми зробилися здібними помогти йому.

Слава Ісусу Христу!
Оленка Шумилович, уч. 5 кл.
Вірця, 3 кл., Василько і Маріяна.

Сердечні поздоровлення від батьків.

У ВАТИКАНІ ВІДБУЛИСЯ ЗУСТРІЧІ...

(Закінчення зі сторінки 1-ої)

Дальше запевняв Митрополит, що православний Схід змагає до відновлення старовинної єдности і це змагання знайшло свій вислів уже на І-ій Все-православній конференції. На ІІ-ій конференції рішено, в принципі, приступити до діялогу з Римською католицькою Церквою на площині рівности. Врешті, на ІІІ-ій Все-православній конференції однодушно потверджено це бажання діялогу й поступлено дальше, ухвалюючи програму для посилення цієї святої справи.

Грецьким представникам відповів Папа Павло УІ французькою мовою. Висловивши свою радість з цієї зустрічі, Папа привітав спершу обох Митрополитів, добрих працівників для великої справи екуменізму та Патріярха Атенаґораса, що вони його репрезентують та з яким Папа мав таку зворушаючу зустріч. „Не можемо знати —, продовжував Папа — що приготовила для нас майбутність, ані який розвиток прийме від тепер діялог любови між двома Церквами. Але, щоб це мало прийти, ми хочемо, щоб перші моменти цієї зустрічі характеризувала радість, лагідність і мир Христа, терпеливість у взаємній пошані та довір'ї". Папа відмітив дальше влучність та реалізм програми зближення Церков, яку начеркнено, „щоб поступово надробити те, що час ізоляції знищив і відтворити на всіх площинах життя наших Церков таку атмосферу, яка дозволила б розпочати в майбутності плідний богословський діялог". Такий діялог, за словами Папи, відповідає також бажанням Ватиканського Собору та католицьких богословів. Дальше Римський Архиєрей з радістю привітав бажання православного представництва нав'язати тісніші відносини з Секретаріятом для з'єднання християн.

По привітах відбулася виміна подарунків. Патріярх Атенаґорас переслав Папі нагрудний золотий хрест, пам'ятку з ІІІ-ої Всеправославної конференції та патріяршу медалю. З свого боку Папа передав Патріярхові збірку пам'яткових медаль з своєї поїздки до Індії, документаційну книжку про свою прощу до Святої Землі та подібну про діяльність Римського Престолу. Подібні дарунки одержали представники Патріярха. Потім оба Митрополити відвідали ще Ватиканського державного секретаря кард. А. Чіконіяні та предсідника Секретаріяту для з'єднання християн кард. А. Беу, якому передали офіційну копію рішень Всеправославної конференції та обмінялися думками про майбутній діялог між Церквами. При цій нагоді патріярші представники надали обом кардиналам Великі хрести І-го рангу старинного патріяршого ордену св. Андрея, а їхнім співробітникам хрести нижчих ранґ цього ж Ордену.

Подібним відзначенням нагородили вони також кард. Є. Тіссерана під час почесного прийняття, на яке запросив їх потім декан кардинальської колегії.

По полудні в цей же понеділок патріярші представники відвідали у ватиканськім супроводі базиліку св. Петра, зупиняючись зокрема при гробі Верховного Апостола та над гробом Папи Івана ХХІІІ, де відспівали візантійські заупокійні тропарі. Наступного дня, у вівторок, ще відбули кілька офіційних візит, зокрема в кард. Тіссерана, з яким обговорили майбутні відносини між Римським Престолом і Константинопольським Патріярхатом; відвідали коротко місто Рим, а в середу по полудні від'їхали уже на Схід.

Цього самого тижня у Женеві, в Швайцарії відбулася ще одна екуменічна зустріч історичного значення. Предсідник Римського Секретаріяту для зєдинення християн нав'язав безпосередню зустріч з Світовою Радою Церков.

Заснована вона ще 1948 р., а об'єднує тепер около 200 християнських Церков, церковних громад чи сект, найрізнороднішого віровизнання: від цілком скрайних протестантів, аж до англіканів, а останньо навіть Православних Церков. Не творить ця Рада одного одноцілого організму, але є радше тереном для зустрічі поглядів та старань знайти між усіми християнами спільну мову.

Овочем цієї зустрічі католицького представника Ватикану з секретарем цієї Світової Ради Віссером т'Гуфтом (кальвіністом) та іншими членами секретаріяту було рішення, що Католицька Церква візьме участь у спільній богословській комісії, яка розглядатиме різниці між католицьким та протестантськими віроісповіданнями. У цій мішаній комісії мало б взяти участь 6 католицьких богословів та 8 протестантських.

ЧИ ПИСАТИ НАМ ДЛЯ МОЛОДІ?

(Продовження із стор. 2-ої)

негативної, але сильної, емоції тут бракує. Замість того принаджують усі блага швидкої асиміляції.

Про величезний вплив батьків, домашнього виховання не писатиму тут. Якраз на цю тему розгорнулась жива полеміка в пресі. Подам тільки цитату з книжки, яку я давно, дуже давно читала, ще вдома. Така мала, сіра книжечка одної польської письменниці. Її життєписне оповідання. Можна б за Паустовським сказати: повість про життя. Зажили вони обидві з матір'ю в Одесі, серед робітничого пролетаріяту. Мати заробляла пранням, дівчина ходила до школи, де навчали по-російськи, і бавилася на вулиці з дітьми, що говорили по-російськи. Вдома їй мати забороняла вживати російських слів. Коли дитина часом уживала, мати била її. І то жорстоко, безжалісно. Так, як била б ворога, щоб прогнати його з доньки. Проте, донька пише: „Я не затратилася між чужими, я не розчинилася в російському морі. Мою польськоїй шкірі кривавими смугами".

Це не значить, що батьки мають карати дітей, тепер такого виховного засобу не вживають. Але вони мусять у душі дитини, а не на її шкірі, вписати незатертими буквами назву країни, звідкіля прийшли, і вщепити любов до неї.

Багато писалося й пишеться про виховний вплив школи й Церкви. Вони перебирають від батьків відповідальність за якість дитини, мусять навчити її всього, що рідне, і защепити любов до нього. Дещо в цьому напрямі робилося й робиться, головно в останніх роках. Але воно далеке від максимуму чи оптимуму, воно — мінімум. І тут вплив батьків — переважливий. Батьки мусять жадати від них, щоб найцінніше, що віддали їм — дітей, вони виховали як слід.

Малі народи прийлають рідну мову як богослужбову, жиди, батьки дітей у Пенсилвенії, домагаються, щоб у школах навчали жидівської мови. Якщо її впровадять як навчальний предмет то, можливо, що й наші діти вивчатимуть цю мову. Батьки мусять вимагати, батьки мусять боротися за душі своїх дітей, а не пасивно піддаватися злу, що під принадною маскою американізації відбирає їм їхніх дітей.

Цих кілька речень про дитячу літературу і про те, чи писати її нам, чи ні. Широко розводитись зайво, бо якраз в останньому часі ці справи з різних становищ обговорювано. І не думаю, що в цих кількох рядках я сказала щось нове, подала готовий припис, як нам придбати читача для молодечої літератури, яку для нього пишемо. Але вони — до уваги батькам і працівникам дитячої літератури напередодні їхнього з'їзду. Для добра справи треба співдіяння двох чинників: письменника, що вмів би зацікавити своїми творами, і читача. Без нього приходиться нам писати тільки для батьків.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ" І ЇЇ ВИДАНЬ

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми:

СПИСОК Ч. 14

М. Лонкевич, Айрондікв.	$20.00	Г. Дидик, Джерзі Сіті	$1.00
І. Бегей, Тітусвіл	6.00	М. Іванюк, Ландердейл	1.00
Р. Федик, Дітройт	5.00	С. Кириленко, Білойт	1.00
В. Зелінка, Шикаго	4.00	Д. Коваль, Шикаго	1.00
І. Шевчик, Шикаго	3.00	М. Дереш, Ірвінґтон	1.00
І. Собенко, Ню Йорк	3.00	І. Полатайко, Філя.	1.00
Е. Ярема, Шикаго	3.00	І. Гнатюк, Гартфорд	1.00
М. Сава, Філя.	3.00	С. Процишин, Голійок	1.00
В. Сашка, Аллентавн	3.00	С. Герловський, Філя.	1.00
І. Матіяш, Гартфорд	3.00	Н. Курко, Філя.	1.00
Я. Марков, Ню Йорк	3.00	Г. Макух, Джемейка Плейн	1.00
Н. Стешин, Флашінг	3.00	М. Мартинюк, Юньйондейл	1.00
С. Шуст, Ню Йорк	3.00	М. Шолдра, Шуґар Ран	1.00
В. Новак, Честер	3.00	І. Лозинський, Шикаго	1.00
І. Заворський, Аллентавн	3.00	о. М. Годинський, Мінеап.	1.00
Н. Николайчук, Шикаго	3.00	І. Вакало, Бронкс	1.00
М. Корнова, Толідо	3.00	М. Кузля, Філя.	1.00
А. Попик, Джерзі Сіті	3.00	І. Мицаляк, Бетлегем	1.00
Т. Яблинський, Віллімантік	3.00	В. Шеремета, Дітройт	1.00
І. Красник, Шикаго	2.00	М. Геник, Березовська, Тор.	1.00
В. Фесько, Карни	2.00	Ю. Возьний, Нортамберлянд	1.00
С. Пахолик, Йонкерс	2.00	П. Воланюк, Шикаго	1.00
Е. Федик, Вудсайд	2.00	В. Бахір, Ріджвуд	1.00
Т. Кальмук, Клівленд	2.00	З. Бранецька, Сан Дієго	1.00
Б. Гайдук, Шикаго	2.00	Н. Бурда, Бофало	1.00
В. Буцяк, Ню Йорк	2.00	В. Дмитрів, Сомерсет	1.00
Г. Закопчений, Линден	2.00	І. М. Садовий, Різеда	1.00
І. Грецак, Ст. Павль	2.00	М. Зелик, Бріджпорт	1.00
В. Саюк, Нортгемтон	2.00	В. Дорошенко, Шикаго	1.00
І. Куртак, Ельмайра	2.00	д-р І. Андрусяк, Дітройт	1.00
Б. Ковак, Гартфорд	2.00	Р. Кипакевич, Монтреал	1.00
В. Валюк, Озон Парк	2.00	М. Коваль, Акрон	1.00
П. Горняк, Дітройт	2.00	І. Сквіртнянський, Вудгейв.	1.00
В. Папків, Честер	2.00	Н. Демчина, Маямі	1.00
І. Озар, Оліан	2.00	А. Локоть, Гартфорд	1.00
М. Штендера, Трентон	2.00	І. Вдовичин, Рочестер	1.00
І. Кінтер, Шикаго	2.00	Я. Пригода, Рочестер	1.00
Н. Грицик, Дітройт	2.00	В. Пирський, Філя.	1.00
О. Міщук, Клівленд	2.00	І. Скакун, Фріголд	11.00
А. Лісинецький, Воррен	2.00	Р. Сахно, мл., Річмонд	1.00
П. Дріст, Шикаго	2.00	Я. Гнитка, Шикаго	1.00
Л. Воронкевич, Річмонд	1.00	Б. Романів, Бріджпорт	1.00
О. Дубчак, Голіокі	1.00	Б. Мацук, Балтімор	1.00
Б. Унієко, Толідо	1.00	А. Рибчинський, Омага	1.00
К. Стефані, Вілінг	1.00	З. Іваськів, Джемейка	1.00
І. Іскра, Клівленд	1.00		

СПИСОК Ч. 15

Андрійко і Юра Мончаки, Монтреал	$20.24	М. Мищенко, Шикаго	1.00
О. Підгайний, Ню Йорк	5.00	М. Янощак, Глен Окс	1.00
д-р Б. Синсгун, Кліфтон	5.00	А. Радомський, Шикаго	1.00
М. Лапік, Ню Бренton	4.00	І. Ходак, С. Орандж	1.00
А. Сович, Нассау	4.00	В. Геба, Стаплетон	1.00
М. Лободик, Мейсон Сіті	4.00	А. Зданкевич, Дітройт	1.00
І. Чайковський, Ст. Кетрінс	4.00	Р. О. Козицький, Шикаго	1.00
І. Курах, Тайтусвіл	3.00	І. Костюк, Трентон	1.00
Х. Лисобей, Філя.	3.00	І. Арлинський, Шикаго	1.00
В. Бурак, Гартфорд	3.00	Ю. С. Гончарів, Потрлянд	1.00
д-р Е. Стецьків, Тонаванда	3.00	Г. Дацьків, Шикаго	1.00
В. Драч, Елізабет	3.00	А. Коновал, Шикаго	1.00
М. Маґдя, Форд Сіті	3.00	В. Яворський, Нюарк	1.00
С. Чеканський, Олифант	3.00	О. Весоловська, Шикаго	1.00
д-р Ю. Поддуський, Шик.	3.00	А. Моралевич, Денвер	1.00
І. Гупало, Бронкс	3.00	А. Вік, Дітройт	1.00
Л. Ґец, Нюарк	3.00	Д. Манило, Монтреал	1.00
А. Лаврук, Алтуна	3.00	д-р В. Левицький, Парма	1.00
В. Тупицький, Філя.	2.00	М. Вилка, Торонто	1.00
Ю. Хмико, Лодай	2.00	Л. Статкевич, Ню Йорк	1.00
М. Осідач, Ню Йорк	2.00	Я. Берестянський, Шикаго	1.00
Н. Криса, Ню Йорк	2.00	С. Патен, Мілвіл	1.00
Т. Ягнак, Клівленд	2.00	І. Крепіч, Палмертон	1.00
д-р Ю. Мачук, Філя.	2.00	В. Воробець, Ірвінґтон	1.00
С. Степаник, Бруклин	2.00	М. Марків, Шикаго	1.00
П. Велган, Клівленд	2.00	П. Крепіч, Палмертон	1.00
І. Шерейет, Ню Йорк	2.00	М. Попик, Бруклин	1.00
О. Прокопишин, Шикаго	2.00	Т. Турчин, Шикаго	1.00
В. Франко, Нюарк	2.00	І. Дуда, Торонто	1.00
А. Борис, Вунсокет	2.00	Л. Ломиш, Данкірк	1.00
Д. Хабін, Мінеаполіс	2.00	М. Михальцевич, Честер	1.00
П. Грабович, Ню Бронсвік	2.00	А. Сивок, Аппер Дерби	1.00
П. Литвин, Торонто	2.00	С. Трістан, Трентон	1.00
В. Якимчук, Бруклин	2.00	М. Кубарич, Рочестер	1.00
М. Герець, Олбані	2.00	Д. Ласевич, Бруклин	1.00
Г. Гайовий, Ню Йорк	2.00	М. Кивелюк, Філя.	1.00
Л. А. Гривняк, Монтреал	2.00	Л. Попіль, Шикаго	1.00
М. Вербінський, Клівленд	2.00	І. Чмола, Бофало	1.00
М. А. Сосяк, Латгам	2.00	І. Лакуста, Сейр	1.00
В. Зазуля, Лапір	2.00	І. Куць, Гошен	1.00
П. Василик, Кукбург	1.50	І. Стець, Тускаравас	1.00
Н. Паленицький, Ірвінґтон	1.00	П. Якимович, Елизабет	1.00
М. Ковбаснюк, Сиракюз	1.00	М. Миськів, Лакавана	1.00
П. Підверигора, Дітройт	1.00	Р. Флюнт, Філя.	1.00
Ю. Георгієнко, Мінеаполіс	1.00	В. Гураль, Люїсвіл	1.00
		А. Ільків, Торонто	.90

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

У КОНГО Є 223 ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ, які здебільша є льокальними племенами, що взаємно ворогують. Прем'єр Мойсе Чомбе „сконсолідував" 49 таких партій, з яких створив організацію, що підтримує його режим. Для цієї справи відбулася 12-денна конференція.

Михайло ТРОЩУК
Шикаго, Ілл.

ПРИБУТКОВИЙ ПОДАТОК (INCOME TAX)

(2)

7. Мінімальні стандартні відтягнення.

Новий закон встановив ще одну методу стандартних відтягнень, за допомогою якої нарахована сума не підлягає оподаткуванню. Іншими словами, в податковому 1964 році є три методи відтягнень, суми яких не підлягають оподаткуванню.

Метода (а), 10% стандартне відтягнення. Під цим розуміємо суму у висоті 10% від річного оподаткованого прибутку.

Наприклад: Ваш річний оподаткований прибуток становив $7,000. Отже, 10% від цієї суми, або $700 є вільні від податку.

Метода (б), мінімальне стандартне відтягнення. Для прикладу візьмімо, що родина складається з 6-ти осіб: чоловік, дружина і четверо дітей, та що річний оподаткований прибуток цієї родини становив $7,000. На підставі цієї методи сума, що не підлягає оподаткуванню, виносить $800 за таким обчисленням:

чоловік і дружина	$200.00
6 осіб в родині ($100 на кожну особу	$600.00
Разом	$800.00

Отже, як бачимо, метода (б) є кращою для платника податку, як метода (а), однак жадна з цих метод не може перевищувати суми $1,000, коли чоловік і дружина зголошують свої прибутки разом, або не може перевищувати суму $500, коли чоловік і дружина виповнюють податкові звіти окремо.

Метода (в), поіменні витрати. Ця метода корисніша від перших двох, якщо дозволені податковим законом поіменні витрати перевищують у своїй загальній сумі 10% стандартного потручення або перевищують суму мінімального стандартного потручення.

Для кращого зрозуміння та порівнянь, до згаданих метод повернемось на іншому місці.

ХТО МУСИТЬ ВИСИЛАТИ ПОДАТКОВИЙ ЗВІТ

Згідно з податковим законом, дві категорії платників податку мусять висилати свої податкові звіти:

(I) Кожна особа віком нижче 65 років, річний прибуток якої перевищував суму $600, і

(II) Кожня особа віком понад 65 років, річний прибуток якої перевищував суму $1,200. Якщо платник податку скінчив 65 років на 1-го січня 1965 року чи перед цією датою, тоді він зачисляється до осіб другої категорії.

Дитина без огляду на вік, якщо її річний прибуток перевищував суму $600, зобов'язана вислати свій податковий звіт. В разі нездібности, батьки чи опікуни дитини мусять це полагодити.

КУДИ І КОЛИ ВИСИЛАТИ ПОДАТКОВІ ЗВІТИ

За календарний 1964 рік податкові звіти мусять бути вислані до Дистриктового Податкового Уряду не пізніше як 15-го квітня 1965 року. Американські громадяни, які тимчасово перебувають в інших країнах, повинні вислати свої податкові звіти перед згаданим реченцем до Директора Міжнародних Зв'язків у Вашингтоні.

ФОРМУЛЯРІ АБО ПОДАТКОВІ ЗВІТИ

З огляду на те, що Податковий Уряд ЗДА поступово переходить на послуговування електронічними машинами, за допомогою яких сподівається осягнути всіх інформацій скоріше і точніше, починаючи з 1964-им податковим роком введено поважні зміни в конструкції формулярів. Найбільше вживаним податковим звітом є форма ч. 1040. Якщо ви приглянетесь цій формі за 1964 рік, то напевно зауважите багато змін у порівнянні з попередніми роками. Ця форма є не чим іншим, як вашим персональним фінансовим звітом, за допомогою якого ви звітуєте до Податкового Уряду про ті всі дані, що їх від вас жадає податковий закон. З різних публікацій довідуємось, що в недалекому майбутньому Податковий Уряд матиме можливість точними даними доводити, чи кожний платник податку зголосив увесь свій прибуток, чи податковий звіт є точний, і т. д.

СПОРТ

Редагує: В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Чорноморська Січ", Нюарк — Грецько-Ам. СК, Ню Йорк, футбольні змагання за мистецтво Ліґи Східньої Конференції відбудуться в неділю, 7-го березня о год. 2:30 по полудні на грищі Айронбавнд при Вільсон евню в Нюарку.

УСК Ню Йорк — „Н.Й. Інтер", футбольні змагання за мистецтво Ліґи Східньої Конференції відбудуться в неділю, 7-го березня о год 3-ій по полудні на грищі Українського Спортового Майдану при 31-ій евню і 124-ій вулиці в Коледж Пойнті, Н.Й. На цьому ж грищі в програмі подвійних змагань зустрінуться о год 1-ій по полудні Н.Й. Амерікенс — „Джуліяна", також за першість Східньої Конференції.

„Тризуб", Філядельфія — „Мінерва Пф.", Ню Йорк, футбольні змагання за мистецтво Ліґи Східньої Конференції відбудуться в неділю, 7-го березня о год 2:30 по полудні на грищі Фолькcфестпарт Стадіону при Френклін Сквері на Лонґ Айленд, Н.Й.

— o O o —

ЮНАЦЬКИЙ ТУРНІР ВІДБИВАНКИ СУАСТ-СХІД

В суботу і неділю, 20-го і 21-го березня ц.р. в залі Української Централі при 240 Говп евню в Пассейку, Н.Дж., відбудеться відбиванковий турнір юнаків і юначок за першість СУАСТ-Схід та за мандрівні Чаші Юнаків і Юначок. Початок змагань в суботу, 20-го березня о год. 11-ій рано. Організатором турніру є Головна Управа СУМА, а господарем — Осередок СУМА в Пассейку. Проводитиме змаганнями ланковий відбиванки СУАСТ-Схід д-р Михайло Снігурович.

Зголошення юнацьких дружин відбиванки до участи в турнірі прийматиме до 14-го березня включно Евген Гановський на адресу: Mr. Ewhen Hanowskyj, P.O. Box 211, Cooper Station, New York 3, N.Y., або телефонічно на число: GR 7-3084 (Area Code 212). Управа СУАСТ-Схід звернулася до своїх членів — спортових товариств і клюбів, а зокрема до спортових секцій молодечих організацій, взяти участь своїми юнацькими відбиванковими дружинами у цьому турнірі, зорганізованому за почином Головної Управи Спілки Української Молоді.

— o O o —

УСК — „Н.Й. ІНТЕР" 2:0 (1:0)

Ню Йорк, 28-го лютого. — Футболісти УСК-у здобули цінну перемогу над твердим і небезпечним противником у чергових змаганнях з циклу гор за Чашу ЗДА. Гра нашої дружини виявила, що в зимовій перерві не дуже приготовлялися до весняних змагань майже всі змагуни, за винятком трьох. Виграну завдячує УСК лише добрій обороні та воротареві, бо навіть поміч не вив'язувалася зі своїх завдань, граючи надто дефензивно та пропускаючи противників під власні ворота. Лінія нападу була стрілово недиспонована; його підворітні акції не в'язалися і часто змагунам губився м'яч.

Перші ворота впали зі стрілу Пирдона з віддалі 25 м у 16-ій хвилині гри. В 2-ій хвилині другої половини Шефер перебрав подачу Сметтирста і післав притомно м'яч у сітку противника. Шефер був найбільше працьовитим змагуном нападу. Пирдон показався цим разом надто повільним. Феррі на лівому крилі заповідається добре, коли краще запізнається із співзмагунами. Вставлення на місце Феррі молодого Кіляра сповільнило спочатку ліву сторону нападу, але по деякому часі гра на цьому боці покращала. Кіляреві треба більше вправитись у стрілянні по воротах та рівночасно поправити свій несміливий і опізнений старт до м'яча. На загал канадійські змагуни не задоволили. На них слідна зимова перерва без тренінґів, що й було причиною їх перевтоми в другій половині гри.

На тлі слабших заграгань УСК-у противники вийшли технічно краще. Їх подачі були точніші і акції швидші, чим держали вони ініціятиву та частіше загрожували воротам УСК-у.

Зустріч суддював Петерс одностороннo, відсвистуючи ряд вільних до УСК-у без наявних провин дружини, і допускав до інцидентів між змагунами.

І. Дзядів

— o O o —

„ЛЕВИ" ЗАКІНЧИЛИ ТУРНІР НА ПЕРШОМУ МІСЦІ

„Леви" — „Вікінґи" 1:0
„Крила" — „Таннерс" 2:2

Шикаго, 28-го лютого. — В останніх своїх змаганнях сімкового футбольного турніру „Леви" здобули перемогу і стали чемпіонами Першої Дивізії сімкового турніру, з якої вони впали до Першої Дивізії рік тому. Здобутими точками і відношенням воріт „Леви" побили рекорд цьогорічного турніру. Вони закінчили турнір з рахунком 15:3 точок і відношенням воріт 22:4, а першуни Вищої Дивізії „Олімпікс" при такому самому числі точок мали відношення воріт 22:8. Три точки втратили „Леви" лише в трьох нерішених, тоді коли грецька дружина „Олімпікс" мала одну нерішену і одну програну.

В зустрічі з „Вікінґами" треба було „Левам" здобути дві точки, щоб запевнити собі безконкуренційне перше місце. Шведи старалися вибороти хоч одну точку, або принайменше низький вислід, що і врятувало їм місце в наступному сімковому турнірі. Одинокі переможні ворота для „Левів" стрілив Ф. Діяз вже на 5-ій хвилині гри з подачі Бульби. Ряд дальших нагод для „Левів" не увінчалися успіхом. Також і воротар „Левів" Банах пописався обороною декількох сильних і грізних стрілів.

Склад „Левів": Банах, Еліяшевський, Бульба, Полюхович, Ноґа, Батиста, Діяз, Стахровський і Форович.

„Леви", як чемпіони Першої Дивізії здобули право на вхід до Вищої Дивізії та одержали Чашу Національної Футбольної Ліґи, яку фундував О. М. Нордлінґ. Разом з „Левами" заавансували до Вищої Дивізії „Таннерс", які закінчили останні змагання зі сумісними „Крилами" нерішеною 2:2. Двоє воріт для „Крил" здобули: Романенко і А. Бахір. „Крила" закінчили турнір на сьомому місці Першої Дивізії, маючи на своєму рахунку 3 виграні, 3 нерішені і 3 програні, які дають в сумі 9:9 точок і відношення воріт 13:14. Як одна із чотирьох дружин з кінця показника „Крила" мусітимуть просити в наступному році Національну Футбольну Ліґу, щоб їх допустили до чергового турніру.

Кінцевий показник Першої Дивізії сімкового турніру

	точки	ворота
„Леви"	15: 3	22: 4
„Таннерс"	14: 4	14: 7
Литовський СК	12: 6	15:11
Мадярський СК	10: 8	13:12
„Фортуна"	9: 9	11: 9
„Вікінґи"	9: 9	7: 7
„Крила"	9: 9	13:14
„Спарта"	5:13	8:13
„Вандерерс"	5:13	6:22
„Блискавіца"	2:16	8:18

Ворота для „Левів" у цьогорічному турнірі здобули: Ноґа 5, Батиста 5, Ліонартович 3, Полюхович 3, Козій 2, Діяз 2, Форович 1 і Стахровський 1. Стрільцями воріт для „Крил" у турнірі були: Бахір 4, Бойко 3, Романенко 2, Куніскі 1, Думановський 1, Ю. Куляс 1 і Шленкер 1.

Петро Головатий

— o O o —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" (юнаки) — „КЕННЕДІС" (юнаки) 2:1

Нюарк, 28-го лютого. — Цю важливу перемогу, четверту під ряд, здобули юнаки „Ч. Січі" в зустрічі з передовим юнацьким клюбом стейту Ню Джерзі. Цією виграною заслужили собі молоді січовики на вирізнення на спортовій сторінці недільного видання щоденника „Стар-Леджер", бо доказали, що вони є справді найкращою юнацькою дружиною міста Нюарку. В показнику гор юнацької ліґи „Ч.Січ" займає тепер безконкуренційне перше місце з точками 8:0 і відношенням воріт 8:2. Стрільцями воріт у змаганнях останньої неділі були Чапля і Гозій. Склад „Ч.Січі": Вольф, Хамуляк — Медюх, Ґой II — Гура — Гординський, Чапля — Смук — Ватралик — Канайда — Гозій, Лісевич, Вільчинський і Петляр.

На наступну неділю юнаки „Ч. Січі" гратимуть як передзмаг першої дружини зустріч з циклу гор за Чашу ЗДА юнаків із дружиною Сейнт Майкелс, Трентон.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — МАДЯРСЬКИЙ СК 4:3 (2:2)

Ню Бронсвік, 28 лютого. — До цих товариських змагань з мадярськими футболістами „Ч.Січ" виступила без контуженого Снилика і Павлишина, який ще не повернувся з Арґентини. В складі нашої дружини бракувало також кількох нових набутків, які, згідно з інформаціями Проводу футбольної ланки, прийдуть з Европи і Південної Америки. Були це перші змагання січовиків на відкритій площі після зимової перерви. В них найкраще зарепрезентували себе: Хромовський, Янґ і Несторенко. Ворота здобули: Сольчаник 2, Хромовський і Несторенко. Склад „Ч.Січі": Юрків, Саварин — Попович, Каздоба — Янґ — Блек, Савицький — Сольчаник — Хромовський — Понось — Несторенко, Віктор Каздоба і Воробець. Ланковим дружини є Л. Рудзінський, а тренером „Ч. Січі" — Йоган Сей, бувший тренер клюбів „Уйпешт" (Мадярщина), „Ґрацер" АК (Австрія) і „Айнтрахт" ФК (Франкфурт) в Західній Німеччині.

„ЧОРНОМОРКИ" ГРАТИМУТЬ У ТУРНІРІ ВІДБИВАНКИ В БАЛТИМОР

Жіноча дружина відбиванки „Чорноморської Січі" з Нюарку візьме участь у турнірі YWCA, який відбудеться в суботу, 6-го березня в Балтиморі, Мд. Змагунками відбиванкової ланки „Січі" є: М. Леськів, М. Гарматій, Г. Спільник, Б. Сигалів, Л. Бекесевич, Х. Смішкевич, Я. Шпирка, О. Бук, Т. Турянська, Я. Олесницька, Л. Лапичак, О. Стеранка, Н. Качмар і М. Боровик. Ланковим і тренером відбиванки є Адріян Лапичак. Дві відбиванкові дружини „Чорноморської Січі" зголосили теж вже свою участь в турнірі відбиванки жіночих дружин стейту Ню Джерзі, який відбудеться 27-го березня в м. Аппер Монтклер.

О. Твардовський

Пластові сеньйори...

Закінчення зі стор. 1-ої

оживлена дискусія, в якій порушувано чимало актуальних справ, зв'язаних з пластовим і загальним, громадським життям. Особливу увагу приділено пластовому домові, який в скорому часі буде перебудований коштом 30,000 долярів, щоб в ньому влаштувати відповідне приміщення для шости сотень пластової молоді Великого Ню Йорку. Мірою зрозуміння для цієї справи була ухвала, якою сеньйори Осередку зобов'язалися в короткому часі доповнити свої пожертви до мінімальної суми 10,000 долярів. Потверджено попередню ухвалу, що найменшою пожертвою повинно бути сто, з тим, що заможніші сеньйори повинні скласти 250 долярів. Дискутовано також справу недалекого загального крайового та сеньйорського З'їздів, які відбудуться в Рочестері, Н.Й., в днях 10 і 11 квітня ц.р. В дискусії взяли участь пл. сен. М. Левицький, О. Савчинський, Я. Рубель, Я. Бойдуник, М. Василик, О. Сокіл, Леся Храплива, А. Мілянич і Я. Падох. Пл. сен. В. Вишневський склав подяку від Пластової Фундації за пожертви на цілі пластового дому.

Після схвалення абсолюторії, на внесення станичної перевірної комісії в особах пп. сен. Т. Триша, О. Сокола і М. Юзеніва, збори обрали новий провід Осередку в складі: Христина Навроцька — голова (вдруге), Степан Салик — містоголова, Леся Юзенів — секретар, Мирон Левицький — скарбник, Михайло Турко — організаційний референт і Микола Василик — референт пожертв на пластовий дім. Після цього схвалено вислати щирий привіт і ґратуляції Верховному Архиєпископові Української Католицької Церкви Йосифові з нагоди номінації на кардинала, зі запевненням про беззастережну відданість Йому та готовість виконати всі Його доручення та вказівки.

Буревії в січні й лютому понищили засіви

Амарілльо, Тексас. — Цього року сильні буревії в січні й лютому понищили озимі засіви на великих просторах в районах міст Амарілльо й Лубоку. Фармер Алберт МекҐарро в Пенгендлі ствердив, що його пшениця, посіяна восени на 3,300 акрів, зовсім знищена, бо 23-го лютого віяв вітер із швидкістю понад 70 миль на годину. Вітер забрав урожайну верству землі і розвіяв її по далеких просторах, а на полі залишилося каміння. Цей фармер пам'ятає подібну катастрофу, яка була навістила тоді стейти Колорадо, Кензас, Ню Мехіко, Оклагому і Тексас. Цього року повторилася подібна історія в Тексасі. Впродовж двох останніх років була посуха в Тексасі, і внаслідок того врожайна верства землі була легка й суха. 23-го лютого буревій лютував 24 години, і в повітрі було стільки куряви, що деколи не видко було подвір'я. Фахівці оцінюють, що в Тексасі знищив буревій 275,000 акрів пшениці. Ще не обраховано, які шкоди спричинені в Оклагомі і Кензасі. Фармер МекҐарро твердить, що цьогорічний буревій був сильніший, як в 1930-их роках. Катастрофа збільшується ще тим, що й тепер там панує посуха, і тільки сильний дощ може поправити ситуацію, бо спричинить ріст трави, яка потрібна для тваринних фарм, яких там повно.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

6-го БЕРЕЗНЯ 1965 р. СУБОТА,

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. в год. 8-ій веч. в залі УНДому при 216-218 Grand St. Управа просить вплачувати вкладки до 25-го кожного місяця. — Ю. Павчак, предс., П. Дубовецький рек. секр.

НЕДІЛЯ, 7-го БЕРЕЗНЯ 1965 р.

ШИКАГО, Ілл. Річні загальні збори 399 Відд. „Леви" о год. 12-ій дня в домівці „Левів" із звичайним порядком нарад. Приявність членів обов'язкова. — І. Мула, предс., І. Красник, фін. секр., В. Голойда, рек. секр., З. Дзядик, скарбник.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Дня 11 лютого 1965 р. відбулися Річні Загальні Збори Т-ва ім. Лесі Українки — 171 Відд., на яких вибрано Управу в такому складі: М. Проци́к, предс., С. Раєн, секр., Н. Джан, А. Фріц і Л. Хитрин — Контр. Комісія. Річні Збори вирішили пожертвувати з Відділової каси $50.00 на фонд будови Укр. Кат. Катедри у Філядельфії, Па. — С. Раєн, секр.

Посмертні згадки

ДМИТРО ОСИП ІВАНЮШКА, довголітній член УНС, останньо член 287 Відд., помер 22 лютого 1965 року на 82-му році життя в Денбирі, Конн. Покійний походив із Заланова, пов. Рогатин, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Марію.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Литвинюк, секр.

ЛЕСІВ ТЕКЛЯ, членкиня Б-ва св. Володимира — 179 Відділ в Ст. Люїз, Мо., упокоїлася 11 лютого 1965 р. Залишила в смутку синів: Григорія, Івана, Василя, дочок: Тесі, Марію та внуків. Похорон відбувся 15 лютого ц. р. з церкви св. Михаїла на „Резерекшен" цвинтар. За життя, була Покійна прикладною громадянкою та жертвенною на національні цілі.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

МАРІЯ СОРОКА з род. ШЕҐДА, членка Т-ва Запорозька Січ — 388 Відд. в Честері Па., померла 10 лютого 1965 року. Походила з с. Шеґди, пов. Ярослав, Зах. Україна. До ЗДА прибула 1913 р. Членкою УНСоюзу була від 1928 р., всім відома громадянка в Честері, Па. Полишила в великому смутку мужа Теодора, дочку Єву з муж. д-ром Вол. Юзич, сина Теодора, брата Н. Шеґди з братовою і родиною та 3 внуків. Похорон відбувся 13 лютого 1965 р. з похоронного заведення до Укр. Прав. Церкви Пресв. Діви Марії при участи родини, членів УНД, членів 388 Відд., парафіян, Союзу Українок — 2-ий Відд., сусідів. Тіло Покійної відпроваджено на цвинтар Law-Craft.
Вічна Їй Пам'ять!
Є. Воловняк, секр.

ТАРЗАН, ч.5360. Джію-джітсу!

Роздратований малий войовник рушив вперед, щоб вхопити в свої сталеві пальці Тарзана...

І швидким джію-джітсу викинув його вгору в повітря!